

The black box.

Goodafternoon, ladies and gentleman. Welcome on board of this new plane. Please do not smoke during the flight. We are now ready to take of. Fasten your seatbelts please.

(Ongeveer vertaald: Hallo, maak kennis met deze nieuwe afdeling in de 'Scout koerier', 'De zwarte doos', van de luchtverkenners. Let goed op en houd je aandacht erbij. Daar gaat ie).

Dit verslag gaat over de landelijke luchtvaart-manifestatie van vrijdag negen mei t/m zondag elf mei te Harderwijk.

Vrijdagmiddag negen mei vertrokken wij met ons vijven (Mo, Dave, Paul, Ferry en Marco) in de enigszins volgepakte simca van Mo.

Door al de bagage op het dak en in de kofferbak, en de vijf inzittenden, kuste de bumper bij elk putje in de weg even de grond. Dit tot groot genoegen van ons (behalve Mo).

Enfin, toen we twee en een half uur later op de plaats van bestemming aangekomen waren moesten we eerst in de stromende regen onze twee tenten op gaan zetten. Allereerst de slaaptent en daarna de keuken; waar Mo ons, diezelfde avond nog, probeerde te vergiftigen met wat hij kippesoep noemde. Na het eten en afwassen begaven wij ons naar de kampvuurkuil. Op deze avond stond een kennismakingsprogramma op het programma. Ik moet zeggen dat ik deze avond geen hond heb leren kennen.

De volgende ochtend stonden wij nog enigszins vermoeid op. Na een stevig ontbijt gingen wij naar een busje, dat ons naar het weiland zou brengen, waar het onwijs, te gek, gave para-sailing plaats zou vinden.

(Voor de zeeverkenners onder ons: Para-sailing houdt ongeveer in: Met een parachute omhoog getrokken worden door bijvoorbeeld een auto of motorboot).

Voordat we omhoog gingen kregen we instructies. Ook moesten we weten welke houding we aan moesten nemen wanneer we weer daalden; de zogenaamde para-houding. Daarna gingen we één voor één omhoog. Wat een belevenis! Daar boven hadden wij een schitterend uitzicht en het was fantastisch om onder je de afstand

tussen jou en de grond steeds groter te zien worden. Maar goed, om het kort te houden, nadat wij allen de lucht in waren geweest, vertrokken wij weer naar het kampterrein, om plaats te maken voor de volgende groep.

Op het kampterrein was weer wat anders te doen. Iedere groep had een nummer gekregen en bij elk nummer was wat te doen. Zoals chuck building (vliegtuigjes bouwen van hout), kompas maken, boemerang maken en vliegers maken. Bij ons nummer (11) mocht je maar liefst twee pannenkoeken bakken! Dit aantal hebben wij slechts met enkele tientallen overschreden.

's Avonds aten wij chili con carne, met 'een klein beetje chili poeder' volgens Mo. Of hij zich daar nou aan gehouden had, of niet, ik had mijn -censuur- in ieder geval goed verbrand. Het was maar goed dat er een jerry can met water in de buurt stond.

Na het eten vertrokken wij weer naar de kampvuurkuil, waar wij zongen, sketches opvoerden en verhalen vertelden. Ook hebben wij zede avond een geweldige nieuwe jell verzonnen, namelijk: 'Eén, twee, drie, vier; Albert Schweitzer groep is hier'. (te gek, hè?)

Na dit alles gingen wij met ons vijven naar onze keuken, waar wij nog wat gepraat en op de instrumenten gespeeld hebben.

Om drie uur lagen wij echter al in bed en na een paar stevige bouten en sissers van de chili con carne vielen wij in een diepe slaap.

De volgende ochtten om half elf werd ik voor de keuze gesteld: of ontbijt op bed brengen, of een kampdooop, die ik nog steeds niet gehad heb (snif). Ik besloot ontbijt op bed te brengen. Maar toen ik de tent weer inkwam, om het ontbijt te brengen, bleken de heren weer in slaap te zijn gevallen.

Na het ontbijten moesten we naar een verhaal over een potlood luisteren (ik kan er ook niets aan doen).

De rest van de morgen vulden we met hetzelfde programma als de dag daarvoor. 's Middags gingen we weer terug naar de boerderij, waar we om vijf uur aankwamen. Wij hadden een zeer geslaagd weekend achter de rug. Tot schrijfs en een goede vlucht.

